

167

CIPPUS ELOGIO SIGNATUS;

Arque
VIRO CLARISSIMO ET DOCTISSIMO.

DOMINO
WENCESLAO

JOHANNIDI,

Gymnafii Thorunensis Profefiori Publ.

& Vifitatori præclarè merito,

Præceptorî fideliffimo, dexterrimo, folertiſſimo,

A. 1701. Novemb. 20.

quæ fuit dies ſepulturæ ſolennis,

A CLASSIBUS MAJORIBUS

in Memoriam

Testimonium debitæ Venerationis,

erectus & dedicatus.

EX TABERNA TYPOGRAPHICA THORUNENSI

AUDITORES BUREAU CLASSI

Induit & mectis, Mithram, lectum tunc
Luchis, tanta domus Pallade vobis gentis
Cestruis late voces & gaudis genus
Pteridum, debet decta Cartheda Vnum

Proh fatum! Parca quidnam nos fecimus atra?
 Quod scelus est nostrum? vel quæ tam foeda voluptas?
 Quodque nefas? tantos quod mente & pectore fluctus
 Sentimus? faciles nobis ostendite vultus.
 Siccine nos fatua doctorum orbare Virorum
 Præsidio vultis? quæ vos dementia versat?
 Nocte dieque pias jaculamur ad æthera voces,
 Vitæ Doctorum florem seclumq; precamur,
 Effera sed nostri mors tanquam nescia Voti,
 Non vult illa preces, sancta hæc admittere vota.
 Falce viros potius queis parcere debuit illa
 Percutit, in dando largissima vulnere sæpè est.
 Excors! cur mixtis stillantes felle pharetras
 In Ludum? num Te lacrymæ, mala nostra juvabunt?
 Dum rapis, & tollis rerum sandique peritum
 Quando rapis Lingvæ Hebrææ Græcæque Magistrum
 Et vatem promptum calamo, qui facta canebat,
 Annon de nostris se volvet flumen ocellis?
 Cum cecidit nostræ Dux, Luxque Decusque Palæstra.
 Ferreus est, hæc quem non tangunt grandia damna.
 Quis non ingenti replebit pectora luctu?
 Fata darent quodsi in lacrymas dissolvere membra,
 Tum vix possemus damnum deslere molestum.
 Proh qualis fuerat Virtus, quam clara Magistri!
 Gymnasii, doctas quæ condecorare solebat,
 Musas, ornabat perdocto & ore Cathedram.
 Nec satis id fuerat mens illi vitæque sancta
 Et pietas, candor, temeratus crimine nullo,
 Non sumus en primi, qui talia dona Magistri
 Cernimus, hoc omnes, parvi, magnique fatentur.
 Omnes dicamus: *Cecidit Lux clara Corona
 Gymnasii nostri Doctorum, nobile membrum.*
 Filium abrumpendum est. Sub pondere crena-fatiscit
 Atque Tibi potius, Præceptor, vota feramus.
 Exanimem Te qui conclusum cernimus urnâ,
 Olim cernamus, vivum inter sidera Cœli.
 In Regno Domini, regnes per secula felix,
 In quo, nec morbi, nec Te crux impetet ulla.
 Donec erit pretium pietati, lausque labori,
 Tu pretium referes, Tu præmia maxima carpes.
 Semper honos, nomenque Tuum, laudesque manebunt.

Ita Pietatis Officium exequet.
AUDITORES SUPREMÆ CLASSIS.

Induit, & meritò, Musarum strenua turba
 Luctus, sancta domus Palladis orba gemit.
 Cessarunt lætæ voces & gaudia gentis
 Pieridum, deslet docta Cathedra Virum.

Abiecit pecten Musarum Præses Apollo,
 Chorda silet, muta est illa sonora chelys.
 Et Fons Pegasidum lacrymarum flumina fundit,
 Non undas, quales fuderat ille prius.
 Atra regit nubes Pindos & condolet altus,
 Illis Parnassus, dissiliuntque juga.
 Quæ causa est tanti luctus? quæ causa dolendi?
 Vir cecidit, meritis, artibus, ore, gravis.
 Credo, Cecropiæ Pater hunc & Conditor Urbis,
 Quodsi vidisset, diceret esse suum.
 Diceret esse suum Civem, cuperetque vocari,
 Attica sic fuerat cognita lingua Viro.
 Viva dedit documenta sui, dum cara Juventus,
 Hoc Duce, scribebat carmina Cecropia.
 Illa & compta satis, nec verbis squalida vulgi,
 Quæ vellet magnus Pindarus esse sua.
 Regius hæc vidit Mons, legit Sandius ingens
 Bernardus Senior, vidit & obstupuit.
 Et dixit: *Fudeat te barbara Græcia, cultum
 Condere vix hodie tale Poëma potes.*
 Discipulus doctus docti vigiliisque Magistri,
 Testis & est index, estque Corona sui.
 Unica cura Viri fuerat, quo crescere posset
 Virtus, & ruditas cederet ex animis.
 Nec satis hoc; pulchrè vitæ præluxit honestâ
 Discipulis, nobis & fuit illa pharus.
 O utinam porro nobis luxisset! at ecce!
 Sublata est, cessat spargere & illa faces.
 Conditur in tenebris, tumulique subintrat arenas,
 Corpore, verum animo possidet ille polum.
 Dormi securè, post casus postque labores,
 Donec jungat membra animumque DEUS.
 Nos tua turba tuum Nomen celebrabimus ultrò,
 Hungarus & Prussus te vehet ore suo.

Ita dolens
CLASSIS PRIMÆ AUDITORES.

Mensibus exactis veluti declivior annus
 Ad finem tendit properans pernicibus alis;
 Sic exantlato præsentis tempore vitæ
 Post fragiles in carne moras, quas fata dederunt,
 Conjunctasque fera cum tempestate procellas,
 Attingit mortalis homo spatia ultima vitæ.
 Ecce! favente polo vitæ diuturnior usus
 Contigerat tibi, morte pia defuncte Professor.
 Nunc, quia non licuit vitæ transcendere metam,
 Ossa tepor calidus vitæ expirante reliquit.

Omni.

Omnipotens Numen, quod curat Gymnada, Sanctos
Distribuens meritis in Apollinis agmina falces,
Te voluit nostri vitam tolerare sub umbra
Gymnasii, & divæ proponere Palladis artes.

Placmata Japeridis variorum scriptura Vatum
Commemorant rectumque latet sub cortice verum.
Scilicet ex glebis homines finxisse Prometheus
Traditur, & movisse lutum vitalibus auris.
Ille potestates herbarum usumque medendi
Et medicæ artis opem, morbo relevetur ut æger,
Ostendit, rursus miseris mortalibus ignem
Attulerat, post Caucasea sub rupe ligatus,
Diripuitque jecur rostro Jovis Armiger ales,
Ast nocturna quies sanaverat ulcera semper.

Fabula, quam dedimus, res est complexa latentes,
Et istis umbris renitent radiantia lucis
Lumina, dum clari se sistit imago docentis.
Nam dum Præceptor studiis informat & arte
Attonitasque piis demulcet vocibus aures,
Moribus erudiens homines formare putandus,
Ut qui Mercurios ex crasso stipite fingit.
Fert animis Præceptor opem, dum vulnera sanat
Verbis quo morbus purgata mente recedat.
Ingeniisque faces præfert Juvenilibus, illa
Inflammas veros monstrans rationis & usus,
Sed tamen hic sentit morsus, velut ille Prometheus,
Dum labor exhaurit vires, & cura recurans
Atque catenato conjuncta molestia nexu.

Tu, defuncte Pater, tenui cui Musa parentat
Carmine, Tu Curator eras, tituloque Professor.
Deliciis Musæ Grajorum scripta Latinæ
Junxisti, enucleans tenebris caligine recta.
Jam mutas Cathedram fatali lege vocatus,
Accipis in cælo victricis munera Palmæ.
Debita sed pietas imis infixæ medullis
Quod tibi condet ebur? statuas in corde locamus.
Dum studiis constabit honor, dum Vistula lambet
Thorunii ripas, constans tua fama manebit.

Sic parentabant Manibus

Optimi Præceptoris

AUDITORES SECUNDÆ CLASSIS.

